

skrevet tingene i den her rækkefølge, fordi stk. 2 er det, der stod i den tidligere lov.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget for Videnskab og Teknologi. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 141: Forslag til lov om ændring af lov om Danmarks Grundforskningsfond. (Mulighed for uddeling af hele fondens kapital).

Af videnskabsministeren (Helge Sander).
(Fremsat 29/1 2003).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Hanne Severinsen (V):

I Venstre er vi meget tilfredse med, at vi med det her forslag får videreført Grundforskningsfonden. Danmarks Grundforskningsfond har været en stor succes. Det har vist sig, at der var stor brug for at lave satsninger, hvor man ikke på forhånd kendte resultaterne, ikke vidste, hvad der kom ud af det, men hvor man satte rigelige penge af, og hvor det jo faktisk viste sig, at de gode muligheder også medførte, at der ofte kom uventet spin-off-virksomhed ud af det. Det er jo også en af begrundelserne for, at lovforslaget åbner mulighed for, at Grundforskningsfonden kan eje aktier i foretagender, der kommer ud af den forskning, man har sat i gang.

Vi synes, det er vigtigt, at vi på den her måde har fået en lang række virkelig førende miljøer. Vi ved jo også, at det bliver sværere og sværere at klare sig i den internationale konkurrence, og derfor er det vigtigt, at vi har Danmarks Grundforskningsfond til at sikre, at der er et sted, hvor

danske forskere kan henvende sig om de store satsninger.

Vi synes, det er vigtigt, at man ikke nu, hvor man står i et vadested og skal se på, hvad man gør med de mange centre, som blev sat i gang for 10 år siden, rigoristisk holder på de 2 x 5 år, men først og fremmest satser på det, som også hele tiden har været formålet, nemlig at støtte kvalitet.

Vi må indrømme, at forslaget jo bygger på, at de renter, som man dengang regnede med, da Grundforskningsfonden blev oprettet, kunne klare det hele. Det kan de ikke mere. Rentniveauet er blevet lavere – det er jo godt på andre måder – og derfor ville det kræve en meget betydelig tilførsel af ny kapital, hvis man skulle fortsætte med at leve af renterne, hvad man jo sådan set heller ikke har gjort i de senere år.

Derfor går forslaget ud på, at man kan bruge af kapitalen, men det betyder til gengæld også, at vi har en fælles forpligtelse til, når vi nu synes, at det er så vigtigt, at Grundforskningsfonden fortsætter, senest i år 2007-2008 at få taget stilling til, hvor pengene skal komme fra.

Som jeg nævnte i indledningen betragter vi det i hvert fald i Venstre som et meget vigtigt formål, at vi også har et sted, hvor de store satsninger kan gå hen at søge. Så vi støtter lovforslaget og håber på velvillig behandling i udvalget.

Kl. 16.10

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Så er det fru Lene Jensen som ordfører.

Lene Jensen (S):

Også dette forslag er jo et led i udmøntningen af den brede politiske aftale om forskningsrådgivning, og lovforslaget går ud på at skabe grundlag for, at fonden kan opretholde det nuværende uddelingsniveau i de kommende år, og det fordrer, at der gnaves yderligere af fondens grundkapital.

Det er ikke overraskende, at vi kan støtte forslaget, men Grundforskningsfondens fremtidige rolle skal jo afklares før eller siden. På den ene side foregår der en masse grundforskning for andre midler end dem, der er hentet i Grundforskningsfonden, hvilket kunne tale for ét sæt af konklusioner. Men på den anden side har Grundforskningsfonden skabt meget imponerende resultater, hvilket kunne tale for, at man i givet fald burde forsøge at skaffe andre og mere solide indtægter til fondens videre virke. Vi hilser det derfor velkommen, at vi i 2007-2008 atter

får den sag på dagsordenen med henblik på at få taget fornyet stilling til Grundforskningsfondens fremtidige liv og gøren.

Med loven kommer bl.a. den nyskabelse, at Grundforskningsfonden kan modtage aktier som betaling for patenter og immaterielle rettigheder i det hele taget. Det handler om at nyttiggøre det, der skabes, og det er fornuftigt nok, og vi støtter også den del. Men det er naturligvis helt afgørende, at forudsætningen for denne nye mulighed er, at man ikke fjerner fokus fra, hvad der er fondens hovedformål, og det fremgår da også af bemærkningerne, at sådan skal det være.

Med denne her lov sikres det, at Grundforskningsfonden fortsat er forankret i det samlede forskningsrådgivende system, og faktisk styrkes forankringen, og det er godt. For som vi diskuterede under lovforslag nr. L 142, er formålet med hele denne øvelse jo at skabe sammenhæng i forskningssystemet til glæde og til gavn for forskningen.

Jeg skal atter en gang hilse fra Kristeligt Folkeparti og sige, at de også støtter forslaget.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Så er det hr. Jesper Langballe som ordfører.

Jesper Langballe (DF):

Det bliver meget kort: Også for os er grundforskning i sig selv et kernepunkt i forskningen, og også vi vil udtrykke vores påskønnelse af den helt uundværlige funktion, som Danmarks Grundforskningsfond har haft. Det er klart, at det, der sker nu, jo er et spil uden nogen som helst fremtidssikring. Når nu man begynder at spise anden halvdel af grundkapitalen, så er det, man må sige, at det egentlig spændende vedrørende Danmarks Grundforskningsfond jo ikke foregår i dag, men det har vi til gode til år 2007, hvor man så må håbe, at den velvilje over for Grundforskningsfonden og princippet i den, der er givet udtryk for her, vil føres videre til den tid i en ansvarlighed på grundforskningens vegne.

Det er jo en fortrinlig detalje ved loven, at man nu kan sælge immaterielle rettigheder for aktier, men dermed er kapitalproblemet jo ikke klaret. Jeg vil lade det her munde ud i et håb om, at Folketinget i år 2007-2008 vil udvise den ansvarlighed for grundforskningen, som jeg for nemmer alle Folketingets partier er besjælet af i dag.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Pia Christmas-Møller som ordfører.

Pia Christmas-Møller (KF):

Lad mig indledningsvis slå fast, at vi i Det Konservative Folkeparti naturligvis kan give dette forslag fuld støtte.

Når det er sagt, synes jeg også, vi skal føje til, at forslaget jo langt fra er en løsning på et problem, tværtimod er det langt mere en udskydelse af en løsning på et problem.

Sagen er jo den, at vi kan se en ende på Grundforskningsfondens midler, hvis ikke der sker noget drastisk, og jeg vil anbefale, at partierne her i Folketinget allerede nu går i gang med at overveje, hvordan vi kan skaffe flere midler til forskningen i almindelighed og ikke mindst til grundforskningen i særdeleshed.

Kl. 16.15

Vi har et kæmpeproblem ikke alene udtrykt ved de midler, der nu bliver færre og færre i Grundforskningsfonden, men også mere generelt. Det ved alle, der beskæftiger sig med dette felt.

Derfor synes jeg, at alle gode ideer, der kan bruges til at generere flere midler til forskningen, skal vi søge at fremme, sådan at vi er godt klædt på, når vi i folketingssamlingen 2007-08 for alvor skal tage fat på en egentlig løsning af problemet.

Jeg vil gerne sige, det er et meget fattigt samfund, som ikke er i stand til massivt at satse på grundforskning. For Det Konservative Folkeparti er det nærmest helligt, at der bliver afsat pænt med midler til lige præcis den indsats, så for os er det afgørende, at vi altså senest i 2007-08 får lagt en plan for, hvordan vi skal finansiere den fremtidige grundforskning i Danmark.

Vi har hidtil været ganske tilfredse med den indsats, der har været leveret i Grundforskningsfondens regi, og ser derfor ikke på nuværende tidspunkt den store grund til at ændre på strukturen. Vi vil dog ikke afvise, at der kan være nogle tilpasninger hen ad vejen, men hovedproblemet er, hvordan vi skaffer fornyet kapital til selve opgaven.

Vi vil gerne appellere til, at vi allerede nu går i gang og ikke som Dansk Folkeparti vil udskyde det til 2007-08. Lad os gå i gang med at finde frem til, hvor vi kan hente fornyede midler til området.

Vi anbefaler forslaget til vedtagelse.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg er fuldstændig enig med fru Pia Christmas-Møller i, at hovedproblemet og hovedopgaven

er at få skaffet yderligere midler til Grundforskningsfonden.

Der ville det jo være behjælpeligt, hvis Det Konservative Folkeparti ville lade være med at profilere sig så stærkt på skattemæssigheder, for lige meget hvordan man vender og drejer det, er det jo blokerende for, at der kan skaffes offentlige midler til Grundforskningsfonden. Det kræver det ikke voldsomt store regneøvelser at regne ud.

Men i øjeblikket har fru Pia Christmas-Møllers partifæller gravet sig ned i en regneøvelse, der skal skaffe penge til en skattelettelse, som formentlig bliver af en størrelse, hvor folk i øvrigt er hamrende ligeglade. Så kom dog over det og koncentrer jer om at skaffe penge til noget, der virkelig er værdifuldt, og som bidrager til det her samfund.

Da Grundforskningsfonden blev skabt i sin tid på kapitalen, så vidt jeg husker, fra den tidligere Statsanstalten for Livsforsikring – hed den vist – var det virkelig fremsynet. Det var virkelig fremsynet politik at sige, at der bruger vi hele den kapital til at lægge ned i Grundforskningsfonden.

Dér, hvor man muligvis ikke var fremsynet nok, var så, at man ikke forudså, at renteniveauet kom væsentligt lavere ned, og at man dermed ikke kunne forlade sig på et afkast på ca. 200 mio. kr. om året, som kunne gå ind til større centerbevillinger i grundforskning.

Men det var meget fremsynet, og vi finder i hvert tilfælde, at det er fuldstændig afgørende, at det her også kan fortsætte efter 2008, som jo ellers vil være det sidste år, hvor Grundforskningsfonden faktisk har mulighed for at uddele bevillinger, fordi den nu får accept, også med vores stemmer, til at spise af sin grundkapital.

På den måde er det her jo helt klart en nødløsning og ikke en løsning. Det er en nødløsning, der sikrer, at Grundforskningsfonden kan opretholde et bevillingsniveau ca. på niveau med det, der har været tale om i de forudgående år.

Gevinsten for dansk forskning og gevinsten for de forskningsmiljøer, de universiteter og andre institutioner, hvor centrene er placeret, hersker der jo ikke nogen tvivl om. Det tror jeg roligt man kan sige. Også selv om den første 10-års-periode ikke er gennemgået eller evalueringen af den i hvert fald ikke er afsluttet endnu, så kan man se, når man bevæger sig rundt i universitetsmiljøet, at det har betydet en fantastisk saltvandsindsprøjtning, at man her har haft mu-

lighed for at få større bevillinger til perspektivrig, men nogle gange også meget risikofyldt grundforskning, hvor man har turdet satse uden at vide, om det her i virkeligheden førte til noget. Jeg synes, det er meget flot, at Grundforskningsfonden har turdet gøre det.

Svage sjæle – og jeg håber ikke, de sidder i regeringen – kunne selvfølgelig fristes til at tro, at aktieoptioner eller patenter vil kunne give indtægter til Grundforskningsfonden. Det vil jeg godt advare imod at man tror på. Hvis man skal have den mindste chance for, at det kaster penge af sig, skal man bruge urimelig mange kræfter, urimelig mange ressourcer på det. Det vil være med til at aflede det, der er det egentlige formål for Grundforskningsfonden.

Kl. 16.20

Vi er jo en del af denne aftale, men jeg synes egentlig, at man skulle overveje, om det overhovedet skal være en del af det, der foregår i Grundforskningsfonden. Hvis man kigger rundt i verden, kan man konstatere, at det er meget få universiteter og meget få institutioner, der nogen sinde har høstet penge på det. Og de, der har gjort det, er primært dem, der har været smadderheldige.

Så man kan ikke engang sige, at det er dem, der har kastet mange ressourcer i arbejdet. Det er dem, der både har kastet mange ressourcer i det og har været smadderheldige. Og det er en farlig strategi at gå efter, at man skal være heldig. Den kan man bedre klare derhjemme, når man krydser af til fodboldkampene.

En enkelt bemærkning eller to, hvis jeg kan nå det: Den ene er en bemærkning til fru Hanne Severinsen, der sagde, at Venstre er åben over for, at der kan tildeles bevillinger i mere end de to gange 5 år, fonden har kørt med hidtil. Det vil jeg godt sige, at det er vi bestemt ikke positive over for. Vi synes, det er vigtigt, at Grundforskningsfonden ikke udvikler sig til en fond, der giver bevillinger i så lang tid, at det er lige ved at antage institutionskarakter for de centre, der får bevillingerne.

Vi synes, det er et godt system, at man kan bevilge for én periode, og så kan man i nogle tilfælde, når man vurderer, at det er vigtigt, gå ind og bevilge for en periode til. Men så må det efter vores mening være slut. Så må det gå under det, der hedder indlejring, vel vidende, at alt vil ikke blive indlejret, for hvis alt, der fik den slags midler her, og hvis midlerne af forskningsrådene skulle indlejres, så ville vi i løbet af en kort år-

række stå i den situation, at universiteterne ikke havde nogen basisbevillinger tilbage.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Pia Christmas-Møller og derefter fru Hanne Severinsen.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Når vi i Det Konservative Folkeparti er så optaget af, at der satses massivt på forskningen, er det jo ikke bare sådan af hensyn til nogle forskere. Så er det af hensyn til det resultat, vi forventer, forskerne vil kunne frembringe til glæde for os alle sammen. Simpelt hen: Vi opfatter forskningsinvesteringer som investeringer i fremtiden, som investeringer i vores alle sammens fremtidige velfærd.

På præcis samme måde oplever vi nødvendigheden af skattelettelse på arbejdsindkomst. Der er et behov for, at flere af dem, der er på arbejdsmarkedet, yder mere. Det var den tidligere regering inde på i dens økonomiske fremskrivninger. Det har vi holdt os til i den nye regering. Sådan er det. Og derfor er det altså to sider af samme sag: Både skattelettelse på arbejdsindkomst og investeringer i forskning er investeringer i fremtiden.

Jeg har på Det Konservative Folkepartis vegne faktisk peget på, hvordan vi kunne få afsat flere penge til forskningen. Jeg har peget på, hvordan vi kunne fortsætte den linje, som blev lagt, da Grundforskningsfonden blev etableret, hvordan vi kunne fortsætte med at sælge statslige virksomheder og generere penge ind som grundkapital i Grundforskningsfonden. Det var, fuldstændig som SF's ordfører siger det, Statsanstalten for Livsforsikring, der dannede grundlaget for den nuværende forskningsfonds grundkapital. Sådan kunne vi godt fortsætte.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Ja, det er helt rigtigt, at det, det var meget fremsynet af VK-regeringen dengang at se, var, at man skulle have de grundforskningscentre. De skal naturligvis ikke permanentgøres. Det mener vi heller ikke. Men vi synes på den anden side, at det måske er lidt for rigoristisk, hvis formålet er at støtte den mest fremragende forskning i Danmark, at man så ikke hjælper til med at få gelejdet disse centre, som får nogle gode evalueringer, rundt i eller ud i miljøerne. For det er jo ærgerligt, hvis noget, der har kostet masser

af investeringer for det danske samfund, ikke får mulighed for at finde et naturligt leje.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Først til fru Hanne Severinsen: Jeg synes, det er farligt at udsende sådan nogle signaler, for det er helt klart, at de vil blive fanget af forskerne med det samme, og de vil lægge et umådeligt stort pres på Grundforskningsfonden, for at de skal have bevillinger ud over det.

Det samme vil forskere, der får fra andre forskningsråd og bevillingshavere, jo også gøre, for der er meget fortrinlig, højt kvalificeret forskning, der får den slags bevillinger. Men man bliver efter min mening nødt til at sætte en tidsgrænse, sådan at det er helt klart både for forskerne og for de institutioner, de er på, at opgaven med at prioritere, hvad der skal indlejres bagefter, er altså en fælles opgave for de pågældende forskere og for universiteterne. Ellers kreerer man uden at ønske det, tror jeg, en kamp mellem forskerne, som ikke er konstruktiv.

Kl. 16.25

Så vil jeg godt sige til fru Pia Christmas-Møller, at jeg blot vil gentage, at det er svært at finde så mange milliarder, som De Konservative har brug for, hvis de skal realisere deres ønske om skattelettelse og samtidig finde de her milliarder.

Nu siger fru Pia Christmas-Møller så også: Jamen der er mulighed for at sælge offentlige institutioner. Nu er der jo ikke helt så mange at sælge ud af. Den eneste, jeg sådan lige kan komme i tanke om, er DONG, som i hvert fald finansministeren frygtelig gerne vil sælge.

Men jeg tror sådan set ikke, han er indstillet på, at pengene skal gå i Grundforskningsfonden. Jeg vil dog sige, at min ellers store skepsis over for et salg af DONG kan da godt blødes lidt op, hvis det var sådan, at hele provenuet kunne gå til grundforskning.

Så har jeg lovet også her at sige, at Enhedslisten kan tilslutte sig forslaget.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Det, fru Anne Grete Holmsgaard peger på, bliver jo ikke noget problem i fremtiden, altså spørgsmålet om, at man har givet det signal på forhånd. Problemet er det, vi står i lige nu, fordi fonden startede for 10 år siden; derfor er en masse netop igangsat og udløber netop i år.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg vil da gerne takke SF for tilslutningen til at sælge DONG. Det synes jeg er en god og fremragende idé. Der er andre statslige virksomheder, som vi mener med fordel kunne sælges, i hvert fald kunne vi starte en planlægning af et salg, og det kunne vi meget gerne gøre i fællesskab; det skal ikke være sådan. Jeg håber, at fru Anne Grete Holmsgaard tegner hele SF's folketingsgruppe; det er jo trods alt lidt vigtigt.

Men det korte af det lange er, at fru Anne Grete Holmsgaard ikke behøver være så bekymret for finansiering af de konservative udsagn. Vi ser både forskning og skattelettelser som investeringer i vores muligheder for at have velfærd om 5, 10 og 20 år. Det er faktisk sådan, tingene hænger sammen.

Vi skal have flere til at yde mere på arbejdsmarkedet, og det skal vi ved at gøre det attraktivt at yde en ekstra indsats frem for at foretrække mere frihed og ferie, sådan som man jo gør i dag ved overenskomsterne, simpelt hen fordi skattetrykket er for højt. Det er det ene.

Vi skal have flere til at yde mere. Vi skal satse på forskning, så vi har noget viden og noget ny teknologi, som vi også kan sælge og leve af i fremtiden. Sådan hænger verden sammen, og vi er parat til at finansiere det punkt for punkt; det kan fru Anne Grete Holmsgaard være helt sikker på.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Nu er jeg jo frygtelig fristet til at gå ind i en skattediskussion, men det vil jeg altså lade være med her under det her punkt – heller ikke i en energipolitisk diskussion.

Men jeg vil godt sige til fru Hanne Severinsen, at jeg synes sådan set, problemet er større, fordi der her og nu er nogle forskergrupper, der har fået bevillinger fra Grundforskningsfonden, der presser på for at få bevillinger en tredje gang.

Jeg synes ikke, det er nogen fornuftig politik, for jeg synes, det er meget vigtigt, at vi ikke her politisk begynder at løsne op for noget, når Grundforskningsfonden har været meget stringent i sit arbejde og har sagt, at der maksimalt er tale om to uddelinger. Så ved de universiteter, hvor de pågældende centre er på, at når man kommer til sidste uddelingsperiode, er det det tidspunkt, hvor man skal tage stilling til, hvad

der skal indlejres, og hvad der ikke skal indlejres.

Alt det, der gives penge til gennem Grundforskningsfonden og forskningsrådene og fremover også Det Strategiske Forskningsråd, kan ikke indlejres. Man kan lige så godt se i øjnene, at det ikke kan indlejres, for så vil der i løbet af nogle få år ikke være nogen basisbevillinger tilbage på universiteterne, fordi der skal bruges så store midler til at indlejre alle de her aktiviteter.

Nu er den eneste glæde, man får af den her forskning, jo heller ikke, at det hele bliver indlejret. Det er bl.a., at man får forskeruddannelse, at man får nogle forskere, som går over i nogle andre grupperinger og bringer deres viden videre og også, at nogle af dem går ud i de private forskningsinstitutioner, der eksisterer.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Det ville naturligvis være en frygtelig tanke, hvis alt skulle indlejres. Men vi har jo indlejningsmidler, og vi har netop en strategi om, at de bedste miljøer skal have mulighed for det, og det er kun det, jeg taler om.

Kl. 16.30

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Morten Helveg Petersen som ordfører.

Morten Helveg Petersen (RV):

Jeg skal gøre det kort. Vores ordfører kan ikke være til stede i salen i dag, men jeg skal sige på vegne af Det Radikale Venstre, at vi også kan støtte dette forslag.

Vi er selvfølgelig også optaget af finansieringen på længere sigt, og jeg skal da sige, at det i hvert fald ikke er Det Radikale Venstre, der vil gøre tilbage for at finde finansiering, ej heller til en opgave som denne, når tiden nu kommer. Vi prioriterer i vores finanslovsoplæg, at der sættes flere midler af også på forskningsområdet generelt, så den diskussion tager vi i hvert fald gerne til den tid.

Vi kan støtte forslaget.

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Jeg vil gerne takke for den velvillige modtagelse og som ved de øvrige forslag sige, at vi i ministeriet er klar til at svare på de spørgsmål, der måtte komme under udvalgsbehandlingen. Med denne førstebehandling imødeser jeg en forholdsvis let omgang i udvalget, men hvad der

måtte komme, skal vi nok svare på efter bedste evne.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget for Videnskab og Teknologi. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 83:

Forslag til folketingsbeslutning om stop for forberedelse af en dansk deltagelse i USA's krig mod Irak, før Folketinget har givet et udtrykkeligt samtykke i Folketingssalen.

Af Søren Søndergaard (EL) m.fl.
(Fremsat 4/2 2003).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg kan sige med det samme, at regeringen ikke kan støtte beslutningsforslaget. Regeringen finder som bekendt, at det er vigtigt, at Danmark sammen med en bred kreds af lande deltager i den militære beredskabsplanlægning af en eventuel militær aktion mod Irak.

Begrundelsen er klar. Hvis det internationale samfund skal gøre sig håb om at tvinge Irak til en fredelig løsning gennem FN, er det nødvendigt, at der sideløbende med våbeninspektørernes arbejde og de diplomatiske bestræbelser etableres en konkret og troværdig trussel om magtanvendelse mod det irakiske styre. Kun ved at lægge et maksimalt pres kan man gøre sig forhåbninger om en fredelig løsning, som vi håber på.

Denne opfattelse har jeg fået bekræftet under mine samtaler med de arabiske udenrigsministre, og jeg fik den faktisk også bekræftet af Kofi

Annans indlæg hos stats- og udenrigsministrene i går i Bruxelles. En koordineret og vedvarende fast indsats er midlet.

Regeringens beslutning om dansk deltagelse i planlægningen af et militært beredskab kræver efter regeringens opfattelse ikke Folketingets samtykke efter grundlovens § 19, stk. 2. En eventuel senere beslutning om et dansk styrkebidrag vil derimod forudsætte Folketingets samtykke.

Regeringen rådførte sig allerede i november sidste år med Det Udenrigspolitiske Nævn om sagen. På dette og efterfølgende nævnsmøder har der været bred politisk opbakning til Danmarks deltagelse i beredskabsplanlægningen.

Lad mig afslutningsvis gentage, at regeringen i denne sag bekender sig fuldt ud til FN-sporet, og at eventuelle videre skridt over for Irak vil være forankret i FN.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Ulrik Kragh som ordfører.

Ulrik Kragh (V):

Saddam Hussein er et uhyrligt magtmenneske, en blodig diktator. Det har han vist ved brug af kemiske våben mod sin egen befolkning, ved invasionen i Kuwait og ved brutal nedslagtning af de mennesker, der forsøgte at gøre oprør mod ham efter Golfkrigen.

FN har 17 gange i de sidste 12 år fastslået, at Irak ikke måtte udvikle, producere eller besidde masseødelæggelsesvåben. Nu står verdenssamfundet igen ved en milepæl i Saddams leg med FN. Resolution 1441 kræver, at Saddams redegør for, hvordan Irak har afvæbnet sig selv, ellers vil det få seriøse og alvorlige konsekvenser.

Saddam Hussein har gang på gang vist, at det eneste sprog, han forstår og respekterer, er magtens sprog, og derfor skal han opleve pres fra det internationale samfund. Det er den eneste mulighed, der er for at tvinge ham til at indse, at han er nødt til at respektere verdens krav, og dermed også sikre, at vi får en fredelig udgang på den krise, vi står i.

Kl. 16.35

Hvis det bliver nødvendigt at bruge magten, så må den brede internationale koalition, som kommer til at stå bag magten, være yderst velforberedt. En militær indsats i det 21. århundrede foregår med CNN og Al-Jazeera på sidelinjen. Det er godt, for det tvinger de ansvarshavende beslutningstagere til at tænke sig grundigt om, før de anvender militærmagt. Det kræ-